

Karel Špala

BODOVÝ SCÉNÁŘ PREZENTACE PROJEKTU – ZÁMĚR č. 01

1. V rámci projektu Příběhy našich sousedů se náš tým rozhodl zaznamenat životní příběh nejstaršího žijícího žáka naší školy. Tím je stoletý Karel Špala z Boješic. Jeho životní příběh jsme přirovnali k tanci, protože, aby byl tanec provedený, musí mít svá pravidla. Musí se držovat kroky a rytmus. Pak je to paráda.

Taneční ukázka - 1920

2. Po dlouhých přípravách a studiu dostupných materiálů jsme se rozhodli natočit rozhovor s obrazovým záznamem. Ten byl nakonec dvouhodinový. Vyprávění nebralo konce. Samé zajímavosti. Karel Špala prožil 100 let velkých změn
3. *Na co nejraději vzpomínáte, co považujete za nejšťastnější období své ušlé stovky let?*
To byla jedna z nejcitlivějších osobních otázek. Trošku nás zamrazilo v zádech. Po krátkém zaváhání ale padla jednoznačná odpověď.
Když jsem byl se svou ženou, to jsem byl nejšťastnější. Brali jsme se měsíc před koncem války. Byli jsme spolu 57 let.

Taneční ukázka - 1950

4. Do školy v Mirovicích nastoupil v září roku 2025. Dozvěděli jsme se i jednu zajímavost. Byl ve třídě nejmladší, protože 6 let mu bylo až předposlední prosincový den. Do školy chodil pěšky ouvozovou cestou. Na starost ho měla starší spolužačka ze vsi.
Do filmu jsme zařadili i krátkou ukázkou z filmu Obecná škola, protože dobře vystihuje, že tenkrát musely děti poslouchat nejen rodiče, ale i učitele. Při nesplnění zadaných úkolů přicházely na řadu tělesné tresty.
Po příchodu ze školy Karel Špala pomáhal rodičům v hospodářství. Byla to samozřejmost. Vyprávěl nám o například o výrobě pobřísel ze žitné slámy. Dnes obilí sklízí kombajny, ale tenkrát to byla jenom ruční práce. Přišly změny společenské i technologické.
5. Když jsme v únoru roku 2020 natáčeli rozhovor, vůbec nás nenapadlo, co nás od března čeká. Karel Špala zmínil, že v roce 1929 byly uhelné prázdniny. My jsme vlastně nevěděli, o čem přesně mluví. Prostě bylo hodně sněhu a velký mráz, tak nebyla škola.
Ale za měsíc - blesk z čistého nebe. Pandemie! Začala nám karanténa z důvodu zamezení šíření nového koronaviru. Trvala do konce školního roku. Jednou o ní budeme vyprávět my našim dětem a vnoučatům. Určitě nebude chybět v učebnicích dějepisu. Uvědomili jsme si, že jsme vlastně zaznamenali 100 let před koronavirem.

Taneční ukázka - 1970

6. Ale bylo to 100 bouřlivých let. Za 100 let se změnila města i vesnice. Objevily se technické novinky. Dnes je samozřejmostí si něco pustit, poslechnout, prohlédnout na internetu. Karel Špala nám vyprávěl, jak v době před zavedením elektřiny poslouchali rádio. Bylo na baterky. Za války, i přes velká rizika, poslouchali Masaryka z Ameriky. Porušením válečných zákazů bylo i společné tancování ve vedlejší vesnici. Vyhrávala tam dechovka. Tu má Karel Špala ve všech žánrů nejraději, i když si je vědom, že dnešní generace má naprosto jiný vkus. Má pro něj ale velké pochopení.

7. Na začátku byl zápis do knihy narozených na mirovické faře. Pak dopsaný zápis o sňatku. To jsou ale jenom písmena. Život se musí žít. Pak je i vyprávění pestré a zajímavé. Optimistický Karel Špala žil naplno, a proto nám dělalo velké problémy cokoliv z jeho mnoha zážitků z našeho krátkého filmu vyřadit. Je těžké shrnout 100 let života do 6 minut.
8. Děkujeme za možnost zkusit si zachytit a zaznamenat 100 let lidského života. Především děkujeme ochotnému vypravěči, panu Karlu Špalovi, že se s námi o svůj životní příběh tak rád a s nadšením podělil. Děkujeme